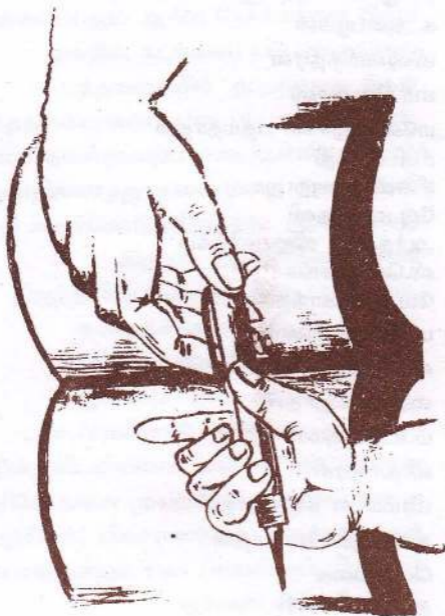

நீங்களும்

எழுதலாம்

நீங்கள் - 01

எழுத்து - 2

தடைகளைத் தகர்த்து தகவிகளைத் தோ

இருமாத கவிதை இதழ்

விடை 20/=

புது முயற்சிகளில் ஓர் பகுதி....

நீங்கள் எழுதலாம்

இருமாத கவிதை இதழ்
வைகாசி ஆனி 2007

ஆசிரியர்

எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம்

படைப்பாளிகள்

- தாமரைத்தீவான்
- ஷெல்லிதாசன்
- சம்பூர்.எம்.வதனரூபன்
- க.அன்பழகன்
- விஷ்வமித்திரன்
- எம்.ரி.யூனூஸ்
- மனோரஞ்சினி பத்மநாதன்
- சி.ரி.சவுந்தி
- சீ.என்.துரைராஜா
- ஜே.மதிவதனி
- ஆர்த்திகா விஜயலிங்கம்
- வி.கௌரிசங்கர்
- வே.ஜெயகாந்தன்
- மனோபற்குணம்
- எஸ்.சத்யதேவன்
- வை.கமலநாதன்
- ம.உ.தயகுமார்
- வி.தமிழரசி
- பிரம்மியா கிருபநாதன்
- துஷாந்தி பரமநாதன்
- பெ.மங்கை
- து.குணகௌரி
- க.வினுஷியா
- க.லோகநாதன்
- எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம்

வடிவமைப்பு

எஸ்.சத்யதேவன்

அட்டைப்படம்

கே. சிறீதரன்

தொடர்புகளுக்கு

“நீங்களும் எழுதலாம்”

103/1, திருமால்வீதி, திருகோணமலை.

தொ.டே: 026 2220398

இரண்டாவது இதழில் உங்களைச் சந்திப்பதில் நீங்களும் எழுதலாம் மகிழ்ச்சியடைகிறது. இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளை அறிமுகப்படுத்துவதுடன் களங்களை விரிப்பதும் தலைமுறை இடைவெளிகளை நீக்குவதும் கவிதை சம்பந்தமான விளக்கங்கள் விமர்சனங்கள் பரிசோதனைகள் என்பவற்றிற்கு இடம் கொடுப்பதும் கவிதையினூடாக சமூகப் பொறுப்புணர்வு பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைப்பதும் ஆகிய நோக்கங்கள் இதழ் ஒன்றில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருந்தன. அந்தவகையில் முதலாவது இதழ் மூத்ததலைமுறைப் படைப்பாளிகளையும், இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளையும் ஒன்றிணைத்து தலைமுறை இடைவெளியின்றி களங்கொடுத்திருந்தது. இரண்டாவது இதழும் இந்நோக்கை நிலை நிறுத்தியிருப்பதை நீங்கள் காணலாம். கவிதைக்கென தனியாக வெளிக்கொணரப்படும் இதழாக நீங்களும் எழுதலாம் அமைவதால் கவிதைப் படைப்புகளோடு மட்டும் நமது கடமை நின்றவிடவில்லை. கவிதை சம்பந்தமான பரிசோதனை முயற்சிகள் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள், விமர்சனங்கள், கருத்தாடல்கள் போன்றனவும் படைப்பாளிகளிடமிருந்தும் ஆர்வலர்களிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் வெளிவரும் நீங்களும் எழுதலாம் செழுமை பெறுவதற்கும் நின்று நிலைப்பதற்கும் உங்களது புதிய முயற்சிகளை பெரிதும் வேண்டி நிற்கிறது

நீங்களும் எழுதலாம்.....
அன்புடன்
ஆசிரியர்

உனது
சுயத்தை நீ இழக்காத வரை
உனது
சுதந்திரம் நிலைத்திருக்கும்

கோல் போடுவனை விட
கோலிக்குத்தான் வேண்டியது
அதீத மனத்திடம்
அணியின் தலைவியை
தடுத்தாட் கொள்பவன் மட்டுமல்ல
நிர்ணயிப்பவனும் அவனே தான்

எத்தனை வார்த்தை ஜாலங்கள்
எத்தனை ஆர்ப்பாட்டங்கள்
அத்தனையும் திடமான
மௌனமான ஒரு செயற்பாட்டின் முன்
துகள்களாகி
ஒரு மலை சரிவதுபோல்

சாத்தான்களுக்குத்தான் வேதத்தின்
துணை அவசியமாகின்றது
ஆனால்
அந்த வேதத்தின் மூலவேர்கள்
வார்த்தைஜாலங்களை நிராகரித்த
அர்ப்பணிப்புள்ள சிலர்
நிஜமனிதர்களில்
கால் பதித்து நிற்கின்றனர்

சூழல்களின் சூழல்கள்

- மனோரஞ்சன் பத்மநாதன்

கண்ணீரே ! உனை
கண்ணுக்குள்
அடக்கி வைக்கின்றேன்
கடலில் வீழ்ந்திடாமல் !
மீண்டும்
சுனாபியாக
வந்திடுவாய் என்று !

சார்பு

சாதிப்பதும் சொல்லில்
வாதிப்பதும் நெஞ்சை
பாதிப்பதும் வெற்றி
வேட்கை!

சோதிப்பதும் துன்பம்
நேர்விப்பதும் உண்மை
போதிப்பதும் இறைவன்
வேட்கை!

நேசிப்பதும் பெண்ணை
பூசிப்பதும் அன்பை
யாசிப்பதும் இளைஞன்
வேட்கை!

பூசிப்பதும் இறையை
நேசிப்பதும் அருளை
யாசிப்பதும் முதியோன்
வேட்கை!

வாசிப்பதும் எழுத்தை
நேசிப்பதும் உணர்வை
சுவாசிப்பதும் கலைஞன்
வேட்கை!

சிந்திப்பதும் துன்பம்
சந்திப்பதும் வாழ்வை
நிந்திப்பதும் மனிதன்
வேட்கை!

வேட்கை!

**களங்களை விரித்துள்ளோம்
ஆக்கங்களை அலுர்ப்புகள்**

- எம்.ஈ.எம்.யுனுஸ், தரத்தான்குடி

மெய்யிலுள்ள வலுவினையே இழக்கச் செய்து
மெலிதாக்கும், மேன்மைகள் அற்று வாழ்வை
பொய்யாக்கும், பொல்லாத பிணிகள் தன்னை
புகுத்திடும், போதையது பேதை ஆக்கும் !
கைநீட்டித் திருட்டோடு ஒன்றிப் போகும்
கதியாக்கும், கண்ணான பெற்றோர் தன்னை
கைநீட்டி அடித்தற்கும் தூண்டும், மற்றோர்
கோபத்தை குவித்திடும் போதை வேண்டாம்!

தனஞ்சேர்த்து வாழ்ந்திட்ட வாழ்க்கை எல்லாம்
தவிடாக்கும், பொடியாக்கும், பொறுமைக்கேதான்
இணங்காமல், எகிறுவதால் எல்லோரினதும்
இழி(வு)வார்த்தை எத்தனையோ எட்டித்திடும்!
பெண்ணாசைகளும் பெருகும், பாவையர்களினை
பார்க்கின்ற பொழுதுகள் காமம் ஏறிடும்,
எண்ணாத இழிவான செயல்கள் எல்லாம்
இருப்பாகும், இழிவான போதை வேண்டாம் !

இளமைகள் பறிபோகும், என்றும் வாழ்வில்
இன்பங்கள் நிறையாது, மனதில் என்றும்
கனவெண்ணம் கனத்திடும், காத்து வந்த
காசெல்லாம் கரைத்திடும், நாளும் எம்மை !
அழகோடும் அன்போடும் வளர்த்து வந்த
அன்னைவள் அகம்நோக பருவம்
தளர்ந்திடும், போதையால் வாழ்வே பாழாகும் !

மதிக்கெட்டு பதிக்கெட்டு விதியும் கெட்டு
மாற்றாரின் பார்வையில் இழிவைத் தாவி
கதயற்றவர் போலாக்கும், களிப்பை வாழ்வில்
கனவாக்கும் கஷ்டங்கள் கோடி கூடும் !
பதியாளின் பாசத்தில் நின்றுமவிலகி
பரதேசி ஆக்கிவிடும் போதைவஸ்தை
விதியாக்கின் வேளைகள் வையம் தன்னை
வெறுப்பாக்கும், ஒருநாளும்
போதை வேண்டாம் !

வசந்தங்கள் வாழ்விற்கு குட்பை சொல்லி
விரைந்தோடும் வைத்து வாழ்க்கை எல்லாம்
கசப்பாகும், கண்ணியமாய்க் கழிந்த காலம்
கடந்தேதும், கண்களும் கண்ணிதேடும்!
பசியற்று நிதியற்று பாரின் கண்ணை
பரந்திடும் மகிழ்வான வாழ்க்கைதனிலே
அசிங்கங்கள் அரங்கேறும், சோதூர்கள்
இழிவான வாழ்வேகும் போதை வேண்டாம்!

போதைவாக்கும் போதை!

செத்துப்போன வாழ்வதை
திரும்பிப் பாக்கிறேன்
ரம்மியமும் ரட்சிப்பும்
ஒவ்வொரு முயற்சியிலும்
ஆதிக்கம் செலுத்த

எல்லாம் பச்சையாகவும்
ஆட்காட்டி கலாசாரம்
எதுவுமே தொக்காமல்
நீண்டு நெடிதூயர்ந்த
விண்மீன் மாளிகையில்
மனது சஞ்சரித்து உலாவி
சுற்றித் திரிந்து சுகித்தது

எங்கும் கோடானுகோடி
கொட்டிக்கிடக்கும் இன்பங்களாய்
எதிர்காலம் எதிர்வு கூறி
இருப்பைக் கைப்பிடிக்குள் பொத்த

கிராமத்துச் சத்தங்கள்
மார்க்கி வெள்ளம்
திருவெம்பாவை ஊர்வலம்
ஒடைகளில் குளிப்பு
தூண்டிலெறிந்து மீன்பிடித்த
பசுமை உணர்வு
ஆலமர விழுதில் தொங்கி
குரங்காட்டம் போட்ட குறும்பு
புழுதி விளையாடி
சேற்றில் காலப்பித்த இளமை

போக்கடி அரட்டை
பிள்ளையார் கோயில் பூசை
இளநீர் குலைத்திருடி
இன்பம் துய்த்த நாட்கள்
எதுவும் அறிவுக்குள் சிக்காத
சின்ன கிராமத்து
விவசாய வாழ்க்கை
அன்று ?
திமிறி வந்த யுத்தவீரனுக்குள்
அமிழ்ந்து அழிவுண்டுபோக
அகதிவாழ்வும் அவலமும்
நிதர்சன வலைவிரிக்க
இன்று ?
நெருப்பு வாழ்க்கையாய்
எனது கிராமம்
எரிந்து கிடக்கிறது
வசந்தகால எதிர்பார்ப்புடன்.

எரிந்துபோன கிராமம்

- பெ.மங்கை, திருமலை

பத்துத் திங்கள் தாய்வயிற்றில் பவ்வியமான
உறக்கம்

பந்த பிணைப்புக்கள் மத்தியில் - அவள்
பவளமாய்ப் பிறந்தாலும் - பருவம்
பன்னிரண்டு வரைபட்டாம் பூச்சியாய்ப்
பறந்து பருவம் பதினாறில் பாதுகாப்பு
குழத்தான் பள்ளி சென்று வருவாள்.
பாவம் அவள் தூய கன்னியாய்

வாழ்ந்தாலும்
பதியொருவன் கைப்பற்றி பள்ளியறையில்
பஞ்சணையைப் பகிர்ந்து அவன்
பரம்பரையைப் பக்குவமாய் பெற்றெடுக்க
பாவம் அவள் விளைநிலமாகி விதையை
பணம் கொடுத்துப் பயிராக்கி அவள்
பதராகின்றாள்.

பாரிலுள்ள படைப்புகளில் பகுத்தறிவை
மனிதனுக்கு படைப்பதற்குக் காரணம்
திருமண பந்தத்தில்

பாரியார் வீட்டாரிடம் பணத்தை
பந்தியிலிருந்து பங்கிட்டு வாங்கத்தானோ!
பந்தங்கள் மத்தியில் பல ஜோராக
பட்டியலிட்டு காட்டுவார்கள் பதி வீட்டார்
படித்த பட்டத்திற்கு, பண்ணும் வேலைக்கு
பந்தாவாக உங்கள் பெண்ணை வாழவிடு
பகட்டாக காட்ட பதிவிரதைக்கு
பலலகரங்களில் பவுன் நகை பட்டியல்
படித்து முடித்த நாள் பதமாக பானமும்
பலகாரமும் சுவைப்பார்!

பார்த்தாயா வேடிக்கையை!
பதியிடம் இருக்கும் அனைத்து தகுதியும்
பாவம் அவளிடமும் நிறையவே இருக்க
பணம் இருந்தும் பண்பிருந்தும்
அன்பிருந்தும் பகட்டின்றி நிற்கிறாள் ஏன்
தெரியுமா? -இவ் பந்தத்தில் இணையாமல்
பத்தினியாய் வாழ்ந்தாலும்
பார்ப்போர் பார்வையில் பல பெயர்களை
பாவை இவளுக்கு இலவசமாக
சூட்டுவார்கள்
பார்ப்போரின் பார்வையில் பெண்கள்
பாவைகள் தானே!

கடலலை கரைமோதி
பனையோலை சரசரக்க
காற்றுக்காக காத்திருந்து
பட்டம் விட்ட

ஊரில் தெருக்களெல்லாம் - எம்
மிதி வாங்கிய வண்டி அதுவே
எம் மோட்டார் வண்டியென
ஆனந்தமாய் பறந்து

மாலை நேர மைதானத்தில்
கூடிக்குலாவிய நண்பர்களோடு
சாலையோரமாய் போனவளை
ஆடிக்கேலி செய்ததும் - அதை
பார்த்தவர்கள் கூறியதும்
அடித்தாரே ஓர் அடி அப்பா

இன்னும் நினைக்கிறேன் - அவ்
இன்பங்கள் நம்முறில் தான்.

நுஷ்டமகி

- ஆர்த்தகா ல்ஜயலங்கம்

தொலைத்து விட்டுத்தேட
பணமல்ல
தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்ப
விளம்பரமல்ல
காசுகொடுத்து வேண்டிட
மாளிகையல்ல
மலைத்துப் போய் நின்றிட
அதிசயமல்ல
ஒன்றுபட்டால் வந்திடும்
சமாதானம்

ஐந்தொழுத்து

பாவையே நீ பாற்றி பாவையா?

மனிதன் இங்கேதடா
 மண்டியிட்ட
 மனிதர்களில்
 சூடு இங்கேதடா
 சுரணையற்ற
 மனிதர்களில்
 சொந்த மொழி இங்கேதடா
 சோற்றுக்கு விற்ற
 மனிதர்களில்
 தமிழன் இங்கேதடா
 தாழ்ச்சியுற்ற மனிதர்களில்
 உண்மையிங்கேதடா
 உருப்பட்டாத
 மனிதர்களில்
 கட்சியிங்கேதடா
 கருத்திழந்த
 மனிதர்களில்
 வீரனிங்கேதடா
 வீழ்ச்சியுற்ற
 மனிதர்களில்

இன்னமும் தேடுகின்றேன்.....
 நிசப்தமான இரவில்
 கடலையின் ஓசை
 காலைத்தொடும்போது....
 என் பெயர்சொல்லி
 நீ அழைப்பது
 எனக்குக் கேட்கிறது....
 கடலின் அலை
 காலைத் தொடடாலே
 துள்ளி ஓடுவன் நீ....
 எப்படி சங்கமமானாய்
 கடலுடன்.....?

எங்கோ ஓர் முலையில்....
 நினைவுகளைத்
 தொலைத்துவிட்டு....
 உயிருடன் இருப்பாய்
 என்ற நம்பிக்கையில்
 உன்னை
 இன்னமும்
 தேடுகின்றேன்

எங்கே வீரன்

தேடுகின்றேன்

- க.லோகநாதன், அக்கரைப்பற்று

- வ.லிதளர்சந்தர்

நேரெதிரே பார்
 உனது எதிர்காலம்
 பாழாய்ப்போகிறது

காதல் மட்டுந்தானா
 வாழ்க்கை இளைஞனே !
 உன் பெற்றோரின் கனவினை
 காலடியில் மிதித்துவிட்டு
 எங்கே செல்கிறாய் !

ஊருக்குச் சென்று
 ஊமையானேன்
 தலைசாய்க்க இடமின்றி !
 அத்திவாரக்கற்களில்
 ஒரு பொழுது
 நின்றபடி பார்த்தேன்
 வெட்டவெளி !
 ஒற்றைவழிப் பாதை தன்னில்
 வழி முடிவிலி !
 அகதிமுகாம்
 எங்கள் தலைவிதி !

காதல்மாயை

ஒலவந்த

மல்லிகை வாசம் கலந்து
மணலது புழுதி சுமந்து
மெல்லென வீசிய காற்று
மேனி சிலிர்க்க வந்தது வசந்தமாய்

கல்லென்று மனங்கள் இறுகியதை
காலத்தின் இனிமை கரைக்கவில்லை
மல்லொன்று நடந்த சுவடுதனை
மலைத்து நின்று பார்த்தது காற்று

விடியல் தேடும் மனநிலை விலகி
வெந்த மனங்கள் சோரும் விழிகள்
இடிபடத் தாக்கிய துயருடை மக்கள்
வசந்த காற்று கண்டது இவற்றையே

உள்ளங்களை தொட முடியவில்லை
உணர்வுகள் துயின்று போனதால்
கள்ளமறியா காற்று ஒரு கணம் யோசித்தது
காலத்துயரை அறிந்தும்கூட கனன்றது

விருந்தென வந்த என்னை முகமலர்ந்து
எவர்தான் வரவேற்றார் உறுமியது காற்று
இருப்பென்ன இங்கெனக்கு
வெகுண்டெழுந்து
அனற்காற்றாய் உருவெடுத்து
அனைவாக்கும் அடித்தது

காற்றுக்கு கதவடைப்பு

பயில் களம்	நீங்களும் எழுதலாம்
காத்திரத்தின் களம்	
பரிசோதனைக் களம்	
விமர்சனக் களம்	
விளக்கக் களம்	
கருத்தாடல் களம்	

ஒவ்வொரு நாளும்
கேள்வியூடுகிறேன்
நண்பர்கள் உறவினர்களின்
மரணங்களை!

எனக்குத் தெரியும்
“என்தோழர்களே!”
நீங்கள் கொல்லப்பட்டது
என் நண்பனாக, உறவினாக
இருந்ததற்காகவல்ல என்று

எனக்குத் தெரியும்
“என்நண்பர்களே!”
நீங்கள் கொல்லப்பட்டதன்
காரணம் ஒன்று
ஒன்று மட்டுமே! என்று

நான் வெட்கப்படுகிறேன்
“என் நண்பர்களே”
உங்கள் மரணம் மீதான
பழிவாங்குதல்களை
நீங்கள் மொனமாக்கப்பட்டதன்
அநீதியை எதிர்நிலை
செய்யாமல் இருந்ததற்காக

நான் வெட்கப்படுகிறேன்
“என் நண்பர்களே”
உங்கள் சவங்களை எழுப்பி
பொய்ச்சாட்சியம் கூறியபோது
மௌனமாக இருந்ததற்காக

என்னிடமும் இருக்கிறது
இருத்தல் மீதான ஆசையும்
மரணம் பற்றிய பயமும்.
எனக்குத் தெரியும்
என் இருத்தலை நான்
தீர்மானிப்பதில்லை என்று

இப்போது
என்னால் முடிந்ததெல்லாம்
நீங்கள் இறந்துவிட்டீர்கள்
என்பதை பதிவு செய்ய மட்டுமே!

இருத்தல் மீதான ஆசை

- வை.கமலநாதன். நீத்தியபுர்

வாழ்ந்த நாட்கள் இன்னும் வறண்டு
போகவில்லை
வீழ்ந்த எம்மவர் வீறுகொண்டெழுந்திருவார்
குழந்த இருள்தேடி சுகவாழ்வை நிறைத்து
இன்னும் - தாழ்ந்த நெஞ்சமென்ன சரித்திரம்
சொன்னதென்ன

சிந்தை இன்னும் சிகரத்தில் சிக்கியிருந்தாலும்
விந்தை மனிதர் என்ற வீண் புகழ்ச்சி
எமக்கில்லை
கந்தை கலையாத காவிய புருசர் நாம்
நிந்தை இனி எம்மை நெருங்குவதில்லையே

பற்றிய கயமாய் வறண்டு இருந்தாலும்
முற்றிய விரையாய் முகிழ்த்திட இருக்கிறது
பற்றிய கரங்களில் பாதை தெளிவாகும்
வெற்றிகள் வெளிவரும் வேளை இதுதானே

உள்ளது உணர்வு ஊமையாய் இருந்தாலும்
பள்ளத்து நீரல்ல நாம் பாயும் வெள்ளாறு
கள்ளத் தனங்களை கருவோடு
அறுத்தெறிந்து வெள்ளொளிக்கீற்றாக
விண்ணில் பறந்திடுவோம்

சாய்ந்து விடவில்லை சாதிக்கும் வல்லவர்
ஓய்ந்து இருந்தாலும் உணர்வுகள் ஓடி
ஒதுங்காது பாய்ந்து வருவதிலே எம் பார்வை
நிலைத்திருக்க காய்ந்து கருகியதாய்
நீ கனவு காண்பதென்ன

எதிர்காலம் எம்மை ஏற்றிக்கொண்டாடும்
உதிர்காலமில்லை எம்முயிர் நீங்கவில்லை
சதிகாரரெல்லாம் சகதியில் செல்லவிட்டு
புதிதாக நாம் புனர்ஜென்மம் கொள்வோம்

சாதகப் பிழந்தவர்கர்

பவளவிழாக் காணும்
பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி
அவர்களை நீடுழி வாழ்ந்து
நிறைந்த பணிசெய்ய
நீங்களும் எழுதலாம்
வாழ்த்துகிறது.

- வே.விஜயகாந்தன்

தலைமைத்துவத்தில்
அஸ்தமமா நீ?
தலைகளில்லா பிணங்களை
தரணியிலே கண்டும்
சமாதானம் மலர்ந்திடும் என்றாவது என்று
சாந்தியாய் சிலர் இருப்பது
ஒரு ரகம்.....!

சமாதானப் போர்வையில்
வேட்டையாடப் படும்
வேட்டுக்களால் வெறுமையாகியும்
வெண்புறா விடும் சிலர் ஒரு ரகம்.....!

வெறுமனே வந்து
வெட்டியாய் வாழ்ந்து
வெற்றுடம்பாய் போகும் வரை
வெறுமையாய் கிடக்கும் சிலர்
ஒரு ரகம்.....!

நசுக்கப்படும் பெண்ணினத்தை கண்டு
நாட்டுக்காய், நமக்காய் என்று
நியாயத்தை காக்க
டொங்கியெழும் சிலர்
ஒரு ரகம்.....!

பொறுக்காத கொடுமைகளை
சாட்டுக்கொடியாய் ஏந்தி
கைத்தட்ட காவியமாகி
காலம் கலங்கும் போது
கலக்கமில்லா கள்வரோடு சிலர்
ஒரு ரகம்.....!

கண்ட கொடுமைகளை உரிய இடத்தில்
உரிய மகுடத்துக்கு உண்மையை
சொல்லிட மறுக்கும்
வெளி உறவுகள் இன்னும்
இம்மண்ணில் பணத்துக்காய்
பிணங்களின் கணக்கு சொல்லும்
சிலர் ஒரு ரகம்.....!

சத்தியம் செத்தாலென்ன,
சமாதானம் மாண்டாலென்ன
சந்ததி இருந்தாலென்ன
என்னாயுள் மட்டுமே
இவ்வலகம் வாழும் எனும்
சிலர் ஒரு ரகம்.....!

பிணங்களைக் கண்க்கு

ஏய் மனிதா!
 பூமியில் ஏனடா பிரளயம்
 ந்யா? முழுக்காரணம்
 இன்னும் புரிவதற்கு
 காலங்கள் தேவையா
 அறியாவிட்டால் அறிந்து நீ
 தெளிந்திடுவாய்
 இல்லையேல் கேள் கூறுகிறேன்
 உன் முன்னோரன்று
 இயற்கைக்கு அஞ்சி கெஞ்சி
 துதிப்பாடி துயர்தீர்த்ததனரே!
 அதனால் இன்பம்
 வாழ்வில் கண்டனரே!
 இன்று விந்தைபுரியும்
 தூபமிட்ட சமய நெறியதனை
 நீயோ மறந்து இன்று
 மதங்காட்டிய வழிதவறி
 எளியோரை மதியாது
 வஞ்சம் நீ தீர்க்கின்றாய்
 அதனால்தானோ
 அணு குண்டை வீசுகிறாய்
 வீண் பழிசுமக்கின்றாய்
 சுனாமி அலைகூட
 இயற்கையின் சீற்றம்தோ
 அண்டவெளி ஆய்வு என்று
 அரியபல சாகசங்கள் புரியும் நீயோ
 இன்று தூமகேது எனும்
 பால் வெள்ளிதனை உடைத்து
 பொடிப்பொடியாக்கி
 சூழலின் சமநிலையை
 குலைத்து நீ விடுகின்றாய்
 குளோனிங் முறை கண்டு
 இறையோன் தொழில் தன்னை
 மிஞ்சி நீ நடக்கலாமோ!
 இல்லையேல் கலியுகத்தில்
 அவன் ஊழிக்கூத்து
 தாண்டவம் ஆடும் பிரளயமாய்
 மதி நுட்பம் கொண்ட மானுடனே.....!

ஒஹ் கீர்தப் பரமயம்

கலாசார மோகத்தில்
 கட்டுண்ட தமிழினமே!
 நச்சென்று சொல்லிடுவேன்
 நறுக்கிய செய்தியினை

நாமிருவார் நமக்கிருவர் என்றார்கள்
 நாமிருவர் நாளைய உலகமென்கிறார்கள்
 நல்லதில்லை இவையெல்லாம்
 நாளைய சந்ததிக்கு

வீட்டுக்கொருவர் வாரீர்
 விடுதலையைப் பெற்றிடவே இதில்
 விவையெல்லாம் நம் தமிழரின் உயிர்துவே
 நல்லதில்லை இவையெல்லாம்
 நாளைய சந்ததிக்கு

நல்லறம் போற்றும் தமிழினத்தின்
 நறுக்கிய பிரிவுகளுந்
 நாமே நமக்குப் போட்ட மரணப்பரிசில்களடா
 நல்லதில்லை இவையெல்லாம்
 நாளைய சந்ததிக்கு

நாளைய தமிழினம் நன்றாக வாழ ஒரிடம்
 நாளெல்லாம் தேடினேன் உலக வரைபடத்தில்
 நமக்குகையளவேனும் பூமியில்லை கால்வைக்க
 நல்லதில்லை என்ற செய்தினை ஓயாது
 உரைத்திட்டாலும் -ஏனோ நல்லதில்லை
 தமிழினின் காதுகள் இன்னும்

நல்லதில்லை

- ச.வ்னுஷ்யா

பூபாளம் பாடிய சோலையிலே
 பிணமணம் வீசுதல் நியாயமா?
 கவிக்குயில் பாடிய சாலையில்
 கதறல்சத்தம் ஒலிப்பது நியாயமா?
 இன்பம் தந்த உறவுகளுக்கு
 இரங்கல் கூட்டம் நியாயமா?
 எத்தனையோ உயிர்குடித்தும்
 உன் தாகம் அடங்காமை நியாயமா?

யுத்தமே பதல் சொல்

“கிராமியுந்து” 100 ஜூன்
ஆசிரியர் - அந்தனி ஜீவா.
மலைய - ரூபா.10

தொடர்புகளும்
கொழுந்து
ஆசிரியர் : அந்தனி ஜீவா
தபால் பெட்டி இல: 32
கன்னட.

— திரு குணசிதம்பரர்

எழுந்தா தாய் எழுது
எங்கள் உணர்வினை எழுது
கொழுது புலம்பும் தமிழ்ச்சாதி
அகதி வாழ்க்கை வேண்டாம்
அடிமை வாழ்வு வேண்டாம்
உறுதியாய் சேர்ந்து நிற்கோம்
உணர்மை ஓர் நாள்
வெல்லும் !

எழுந்தா தாய்

— என் ஆர். தனபாலச்சித்

இயக்கிருந்தே... இரம்பிக்கும் என்
ஒவ்வொரு நகர்வும்
வண்ணக்கொழிபா...

என்வண்ண
வண்ணக்கொழிபா...
கட்டப்பட்டுள்ளதாய் உணர்விறன்
மகமகமா - 9009ந்து
பாப்பது பற்றிய
கொள்கொன்றுளதாயினும்
காங்கன் பற்றிய பிரகளை
என்னிடம் வலிநாகிவைய

சிலரது உதடுகள்விருந்து
உதீர்வின்ற குந்துவண்ணம்
(உ)சத்தித் தத்துவங்களாக...

புறநந்த அந்தியாயும் எழ்வளி
உடர்ந்து (சமுதேசத்து) விட்டவர்களின்
உள்ளந பிழம்பின
புறநந்த வேண்டுகளும்
என்னி் கொடுக்கின்றன

பெருமைப்பெரும் பொறுமைப்பெரும்
பாதுவண்ணியும் - ஒரு சீவன்
பெயர் பொறிப்பதற்காய்
பாபு மக்களை
பலிப்பாக்காளாரும்
பரிதாபங்களும் மானத
பரிதவிக்க வைக்கின்றன

இயக்கிருந்தே அனைத்தும்
எடுக்கப்பட்டன - அழிபசய்
ஒருசீவன்
நய்களுக்கு அடிக்கும் பொல்கை
நய்களுக்குடியில் வலத்திருப்பதுதான்

உ. என். இ. இவ்வை
இவர்களுக்கெல்லையுள்ள பேராட்டிய
உலக வரலாறாயிருக்கிறது

நான் தேடுகிறேன்
எழுதுபட்டதொருசீவன்
எழுதுபட்டதொருசீவன்
வரலாற்றை

இயக்கிருந்தே...

அழகையும் அசிங்கத்தையும்
காட்டிக்கொடுத்திற்று
அந்த நிலைக்கண்ணாடி
ஒப்பனையின்போது
அழகையும் அல்லாதபோது
அசிங்கத்தையும்.

என் குறைகளை மறைக்க
முகமுடியுடன்
நானே என் முன்னால்
நிலைக்கண்ணாடியில்
சிரிக்கிறேன்
நிஜத்தை துடைத்துவிட்ட
திருப்தியுடன்.

இனங்காணப்படாத
இலக்குகளைத் தேடியலைகின்றோம்
இடையில் எம் பிடிக்குள்
சிக்காத சக்கரமாய் காலம்.

கடந்து வந்த பாதையில்
கிடைக்கப்பெற்றவை சில
இழைக்கப்பட்டவை பல
தாண்டி நோக்கும் போது

தூரத்திலோர் புள்ளியாய்
வெறுமை
அருகில் செல்ல
அதுவே பிரமாண்டமாய்
பின்
பிரபஞ்சமாய்.

பரமயா திருநாயகம்

ஆக்கபூர்வமரண
விமர்சனங்கள் கருத்துக்கள்
வரவேற்கப்படுகின்றன.

சொந்த உறவுகளையும்
சொத்து சுகங்களையும்
பாதியிலே அதுவும் வீதியிலே

பரிதவிக்க விட்டுச்சென்று
பாவபூமி தாண்டிச்சென்று
மோட்சமின்றி பாசம்
ஒன்றால் துடிக்கும்

பாவப்பட்ட ஆத்மாவின்
பரிவு மிக்க அவலக்குரல்
நிசப்தமெல்லாம் நிலைகுலைய

நிலவீன்கண்ணில் நீர் வடிய
மண்ணுக்குள் மறைந்த
இதயம் மறுபடியும்
துடிக்கிறது

இதயத்துடிப்பின் ஒலி
இன்னுமொரு யுத்தம் வேண்டாம்
பாவம் இளம் இதயங்கள்
பாசத்தால் நனையட்டும்

உதிரத்தால் உறைய வேண்டாம்
உறக்கத்தில் கூட
துடிக்கும் இதயங்கள் இன்று
உறைந்துள்ள இடமும் சுடுகாடு

சத்தம் போட்டுக் கூறவேண்டாம்
மண்ணில் மறைந்த உடலை
மறுபடியும் எழுப்பி எடுத்து
துடிக்கும் இதயம்

தமிழ் இதயமா அல்லது
தமிழனின் இதயமா எனப்
பார்க்கும் கலிகாலமிது.

எருகாட்டில் துடிக்கும் இதயம்

1. ஐயோ சமாதானம் - கிடந்தேன்
அல்லற்படுகின்றாய்?
பொய்யினிலே கிடந்தேன் - வீணாய்
புரண்டுருளுகிறாய்?
2. வாயினிலே கிடந்தும் - வீணான
வார்த்தையிலே கிடந்தும்,
நோயினில் வீழ்ந்துமல்லோ - பொய்யான
நோக்கில் நடந்துமுல்வாய்?
3. அன்று வரவிருந்தாய் - ஆனாலும்
ஆட்களும் மாறிவிட்டார்!
இன்னும் வரவில்லையே - சந்துவே
எப்போதுதான் வருவாய்
4. உன்னை அடைவதற்கே - தானாமே
ஊனோடுறக்கமின்றி
அன்னையின் பேறதுபோல் - ஒரு பத்து
ஆண்டுகள் காத்திருப்போம் !
5. உள்ளத்திலேயிருந்தோ - அன்றிவாய்
உதட்டிலேயிருந்து
மெள்ளவருவாயோ - அன்றிமிகு
வேகமுடனாமோ ?
6. ஏமாற்று வோராலே எம்மையும்
ஏமாற்றிடாதே !
போமாறு சொல்லுவதை - நம்பிநீ
போகாதே உண்மையின்றி !
7. உளத்தை மாற்றிவிடு - கத்திடும்
உதட்டைமுடிவிடு !
களத்தை நோக்காதே - போரினைக்
கண்ணிலும் காட்டாதே !
8. உலகப்பார்வை தன்னை - சிந்தாமல்
உன்னில் திருப்பிவிடு !
நலமேதந்திடுவாய் - போற்றுவோம்,
நாமுன்னைத் தெய்வம் என்றே !

செழுமையாக நுரைத்து அலைபரவும்
பெருநீர்ப்பரப்பில் அலையடிப்பில்
கரையொதுங்கும் கிளிஞ்சல்களாகி
நிச்சயமற்ற தருணங்கள் ஒதுங்கும்

இலைச்சுருட்டி மூடிக்கட்டியதான
கூட்டுப்புழுவின ஒடுங்கிய ஒழிதலுடன்
வாழ்தலின் பெரும் பயணம் தொடரும்

ஒவ்வொரு உயிர்பிற்கும் நீருகுத்து
பின்னாக முலைவறண்டு போன
சுடுகாற்றாக காலம் சபிக்கப்பட்டதில்
மீதமாகி கசிவெடுத்து ஒடுங்கிய
கடைசிச் சொட்டுகளில்

காலம் பதித்த ஆழச்சுவடுகள்
மீந்து வழிய அவையும்
குடம்பிகள் தெறிக்கும் ஜீவநதியாகும்.

எங்கிருந்தோ ஏவப்படும் ஒளிச்செறிவில்
இருட்டுக்கள் ஓய்வெடுக்க
வைக்கோல் பழுப்பொளி பரவும் வெளியில்
எல்லா முளைகளும் மூச்சுவிடும்
உயிர்க்கும்

முக்கும் பறவைகள்
சிறகுகளை பழுதுபார்த்து
அகல விரித்து உயரப்பறக்கும்
ஒளிக்கீற்றின் திசைதேடி
மீண்டெழும் நாளொன்றில்

மீண்டெழும் நாளில்

புனைபெயரில் எழுதுவோர்
தங்கள் சொந்தப் பெயரையும்
குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

அப்போது?

மு.மேத்தாவிற்கு வாழ்த்துக்கள்

“யோதுமையா போதும் !
 யோதும் -- கிளி
 புதுக்கவிதை எழுதாதீர்
 பாவம் --அதை விட்டுவிடும்
 பழிவந்து சேருமுள்ளே

 பல்லக்குச் சுமந்து வந்த
 பரம ரசிகர் எல்லாம்
 தாமே பல்லக்கில்
 தாவி அமர்ந்ததினால்தான்
 பல்லக்கும் உடைகிறது...
 பல்லக்கில்வந்தவர்கள்
 பல்லுமிக் கு உடைகிறது...
 பரிதாபம் தெரிகிறது ;

தொடக்கி வைக்கிறார் மேத்தா. யோராட்டம் தொடர்கிறது. தொடர்ந்து மேத்தாவின் வாக்குமூலம்.

“புதுக்கவிதை என்பது கிளரையே கிளரையாக நடைபெறாத வேண்டிய யோராட்டத்திற்கான ஆயுதம் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஒரு கவிதை தோல்வி அடைகின்ற போது, அந்தக் கவிதை சொல்ல வந்த கருத்துக்களும் தோல்வி அடைந்து விடுகின்றன.

நம்முடைய கியூபாயை நமக்கு மட்டும் அல்லாமல் நம்முடைய உன்னதமான கொள்கைகளுக்கும் சேர்த்து குழியறியாது அறிந்தே செய்கின்ற யாவமல்லையா.

‘பல்லக்கு’ --என்று நாம் குறியீடுவது புதுக்கவிதையைத்தான்! அதை எழுதுகின்றவர்களும் ரசிக்கின்றவர்களும் அதை சுமப்பவர்கள் அப்படியானால் புதுக்கவிதையாகிய பல்லக்கில் பளளி! யோவது யார் இந்த சமூகத்திற்கு நாம் கொண்டு செல்கின்ற கருத்துக்களே.

எழுதுகின்றவர்களும் ரசிக்கின்றவர்களும் எல்லோருமாய்ச் சேர்ந்து புதுக்கவிதைப் பல்லக்கில் --தாமே பவளிவர ஆசையாட்டுவிட்ட காரணத்தால் பல்லக்கு உடைந்தது.

பல்லக்கில் ஏற்கனவே பளளி வந்து கொண்டிருந்த சமூகத்திற்கான செய்திகளும் சிதைந்தன. எழுதுகிறவர்கள் வாசிக்கிறவர்கள் எல்லாருடைய பற்களையடைந்தன.

கித்தான் இந்த உவமை உணர்த்தும் உன்மை.

கவிதைப்பற்றியோ சமூகத்தையற்றியோ கவலைப்படாமல் நம்முடைய ‘பவளி’யைப்பற்றி மட்டுமே கவலைப்படுகின்றவர்கள் வந்த ஆயத்து கிது. அதைத்தான் ஆதங்கத்தோடு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன்.

கிது அக்கரையோடு சொல்லப்பட்டதேயல்லாமல் ஆனவந்தோடு சொல்லப்பட்டது என்று கருதுகிறவர்களின் அறியாமைக்காக நான் ‘அன்புடன்’ வருந்துகிறேன்.

என்கவிதையில் இடம்பெறும் சீற்றமும் கிண்டலும் கேலியும் ஒரு நல்ல கவிஞன் மீதே அல்லது நல் கவிஞனாக காத்திருக்கும் வீரியமிக்க விதைமான கிளைஞனின் மீதே விசப்பட்ட நல்ல.

என் கவிதையின் தொனியையும் கிண்கையையும் தவறாகச் சிலர் பிரசாரம் செய்யவே எனக்கு வேண்டியவர்களே என்றீது தாக்குதல் நடத்தினார்கள்.

‘புதுக்கவிதை’ ஓர் கியக்கம் என்பது திருபிக்கப்பட்டதில் நான் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

‘என்கவிதை’ தட்டிக்கொடுத்தவன் கிளிமேலும் தட்டிக்கொடுக்க வேண்டியவன் கிளியோது என்பது தட்டிவிட்டாயா?’ என்கிற ஆதங்கத்தால்தான் என் கிளிய நண்பர்களில் சிலரும் என்னை நோக்கிக் கல்லெறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கண்டு கொள்கிறேன்.

என்மீது கொண்டுள்ள அன்பும் நம்பிக்கையும் நான் அளக்களை கிளிய ஆலேசத்திற்கு ஆளக்கியிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டவதால் -- என்னை எதிர்த்து எழுதியவர்களின் வசவுகளுக்கெல்லாம் நான் வாழ்த்துக்களழுகிறேன்.

நியாயத்திற்கான இந்தியோராட்டத்தில் எனக்கு ஆதரவாக வாக்களித்த அனைவருக்கும் நான் வணக்கம் செலுத்துகிறேன்.

ஆனால் எனக்கு ஆதரவாக வாக்களித்தவர்களில் -- உன்மை யாகவே ‘புதுக்கவிதையை ஒழித்துவிட வேண்டும்’ என்று கருதுகிறவர்கள் எவராவது இருந்தால் -- அவர்கள் எனக்குப் போட்ட ஓட்டுக்களை கள்ளவோட்டுக்களாக கருதி நான் பறக்கவிடுகிறேன்.

இந்தப் போர்க்களத்திலிருந்து திரும்பிய பிறகு புதுக்கவிதை எழுதுகிறவர்களின் வாயுப்பு கிளையும் அதிசயமாக இருக்கிறது என்பதை மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன்.”

அன்புடன்
 மு.மேத்தா

‘புதுக்கவிதைப் போராட்டம்’ நூலிலிருந்து

**நோயல் யரிசு வயற்ற மஹாகவி
பாப்லோ நேருடா**

தென்னமெரிக்காவில் சிலநாட்டில்
1904-07-12ல் பிறந்தவர். இடதுசாரி
இயக்கங்களில் முக்கிய பங்காற்றிய இவர்
யாசிச இராணுவ அதிகாரிகளால் 1979. 09.
23 இல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இவருடைய
கவிதைகள் மனிதாபிமானம் என்னும் பலமிக்க
அடித்தளத்தைக் கொண்டவை.

“சில விஷயங்களைப் பற்றிய
விளக்கங்கள்” என்ற கவிதையில்
அவருடைய கோபத்தைப் பார்க்கலாம்.

“மரணமடைந்த என் வீட்டைப் பாருங்கள்
துரோகிகளே. இராணுவ வெறியர்களே
சின்னா பின்னமாகும் என் ஸ்பெயினை
நன்றாக உற்றுப் பாருங்கள்

அதன் மரணமடைந்த வீடுகளிலிருந்து
பளபளப்பாக எட்டிப் பாப்பவை
மலர்களல்ல. துப்பாக்கி முனைகள்
அதன் பதுங்கு குழிகள் பிரசவிப்பது
போராட வரும் புதிய ஸ்பெயினை

கொலை செய்யப்பட்ட குழந்தைகளின்
ரத்தத்தில் நடனமாடும் உங்களை
ஓராயிரம் கண்கள் வெறித்து நோக்குகின்றன
துப்பாக்கிக் குழல்களின் பின்னாலிருந்து
நானை உங்கள் இதயத்தை அலங்கரிக்க
உங்கள் மிருகத்தனங்களால் உருவாகின்றன
ஓராயிரம் கோடி துப்பாக்கி ரவைகள்”

அந்தன் ஜீவா

கடுகு சிறதெனினும் காரம் பெரிது
இளைய பாரதினை வெளிச்சத்திற்கு
கொண்டுவரும் உங்கள்
பணிபாரட்டுதற்குரியது. வாழ்த்துக்கள்

தோலை அன்சார், தொழும்பு

தங்கள் இதழ்கிடைத்தது. நன்றிகள் பல.
தரமான கவிதைகள் இதழின் வளர்ச்சிற்கு
உறுதுணையாகும். அதற்கு சான்று
தங்களின் கவிதை இதழ்.

சீ.ன்.துரைராஜா

தங்களின் நீங்களும் எழுதலாம் கவிதை
இதழ்கண்டு மனம் மகிழ்கின்றேன்.
தற்காலகட்டத்தில் இப்படி ஒரு இதழ்
வெளிவருவது போற்றதலுக்கும்
பாரட்டுதலுக்கும் உரியது. வளமுடன்
வாழ்ந்து பல புதிய கவிஞர்களை
உருவாக்க வேண்டுமென்று
வாழ்த்துகின்றேன்

சி.கணேசன், அல்வாய்

நீங்களும் எழுதலாம் பங்குனி சித்திரை
2007 இதழ் எழுத்தாளர் தெனியான்
அவர்களிடம் பார்த்தேன். தங்களின்
முயற்சி நோக்கம் உயிர்ப்பு
பெறவாழ்த்துக்கள்.

வாசகர் கடிதம்

*** கிழமை வற விரும்புவோர் 5 ரூபா
வறுமதிக்கொண்ட முத்திரைகள்
கத்தினை அனுப்பிவைக்கவும்.**

இன்ன வேலைநிறுத்தம்
 காலத்தை வெய்தி
 பலனை எதிர்பாராதே
 என்ரு சொல்லிவிட்டு
 காசில் நழுவுவார்த்து
 கண்ணிராணுக்குக்
 கல்லடி !

சுவெரங்கும்
 பசி வேடு சுவோகங்கள் !
 அர்ச்சுனன் கிளைத்து
 அரக்கனாய்
 கார்த்தவீர்யார்ச்சுனனாய்
 தலை ஆயிரம்,
 கை இரண்டாயிரம் !

கண்ணிரான் நெற்றியிலே
 உதிரத்தின் நாமக்கோடுகள்
 விஷவருபத்திற்கும்
 முயற்சிக்க வலுவில்லை.

இருந்த கால்களில்
 எழும்ப முயன்றான்.
 'கீதையைக் கேட்க
 அர்ச்சுனன் இல்லையென்றால்
 கூப்பிடு கௌரவரை' யென்றான்.

பறந்தது போன் செய்தி
 போலீசுக்கு.

த
 மி
 ழி
 ழு
 ம்

 சூ
 ங்
 கி
 வ
 த்
 தி
 ழு
 ம்

சுருஷேத்திரம் - Khrushetra

Incident on strike day
 Lord Kirshna Sings to ArJuna
 At the War Front of Khrushetra
 "Renounce fighting to
 Escape the guilt of killing, would you?
 But it's beyond your warrior
 Kshatriya caste to renounce,
 Your way, your dharma, is to fight
 And kill or be killed.
 Another word, take no reward,
 Leave that part to my account."

Lord Kirshna the manager
 Sang as much of Bhagavad Gita
 To the workers at the strike front,

Only to be struck down by a stone
 A warrior-caste striker had thrown.